

KUBA

MED

NORDISKA BRIGADEN

SÅ BÖRJADE DET....

PÅ REVOLUTIONENS 10-årsdag talade Fidel Castro på Revolutionsplatsen i Havanna. Det var i januari 1969, det år som kallats den avgörande ansträngningens år. Fidel talade om revolutionens framgångar och svårigheter och uppmanade folket till en gemensam ansträngning för att höja sockerproduktionen. Målet var 10 miljoner ton socker – 2,5 miljoner mer än tidigare.

Bland dem som lyssnade på talet fanns en grupp Kuba-vänner från USA. Det var progressiva ungdomar som inte accepterade sitt hemlands fientliga Kuba-politik.

Hos dem föddes tanken att göra en praktisk arbetsinsats för att bidra i uppbyggnadsarbetet, och Fidel inbjöd dem att delta i årets sockerskörd – i den avgörande ansträngningen. Det blev den första Venceremosbrigaden från USA.

VENCEREMOS-BRIGADEN från USA med 200 deltagare kom till Kuba i slutet av 1969 och reste hem i februari 1970. De deltog i den stora sockerskördens tillsammans med en vietnamesisk brigad. Samtidigt kom ett flottbesök från Sovjet, och gästerna från fartygen deltog också i skördarbetet.

Erfarenheterna från Venceremos-brigaden var så givande, både för brigadorerna och kubanerna, att nya brigader började förberedas omedelbart. Den andra Venceremos-brigaden bestod av nästan 700 personer.

Också i Norden ville progressiva ungdomar visa sitt stöd för Kuba. Svensk-Kubanska Föreningen samlade den första Nordiska Brigaden – Brigada Nórdica – som reste till Kuba sommaren 1970.

Solidaritetsbrigadernas arbetsuppgifter har förändrats under åren. År 1971 skördades fortfarande socker, men från 1972 övergick man till byggnadsarbete.

LOS NARANJOS är en by som ligger några mil väster om Havanna. Byn började byggas 1971 av den internationella ungdomsbrigaden med deltagare från hela världen. Olika internationella brigader deltog i arbetet, som pågick fram till 1975: Venceremos-brigaden från USA, Nordiska Brigaden samt brigader från Peru och Centraleuropa. I byn uppfördes 300 bostäder, skola, daghem, sjukstuga och butiker.

1975-1980 var brigadernas nya projekt att bygga bostäder till arbetare på textilfabriken Ariguanabo. Senare kom andra byggnadsuppdrag. 1985 års Nordiska Brigad ägnade en del av sin tid åt byggnadsrestaurering inne i Gamla Havanna. En

annan brigad var med om att bygga en högstadieskola, som nu bär namnet Anton Nilsson. 1991 års brigad byggde nya sovsalar på själva brigadlägret Julio Antonio Mella.

Även om brigadörerna inte längre svänger macheten på sockerfälten, deltar varje brigad under en del av arbetstiden i jordbruksarbete. Det kan vara skörd av frukt eller rensnings- och gallringsarbete.

VÄNSKAP MELLAN LÄNDERNA

ATT ÅKA TILL KUBA och arbeta i en brigad – det är en solidaritets-handling, ett ställningstagande för den kubanska revolutionen och för hela Latinamerikas kamp mot USA:s inblandning på kontinenten. Deltagandet i brigaden är ett sätt att befästa vänskapen mellan Kuba och de nordiska länderna.

På Kuba organiseras brigaderna av ICAP – Instituto Cubano de Amistad entre los Pueblos – kubanska institutet för vänskap mellan folken. ICAP:s representant tar emot brigaden vid ankomsten till José Martí-flygplatsen i Havanna. ICAP ansvarar sedan för mat, transporter, studiebesök, fritidsaktiviteter mm under hela vistelsen på Kuba.

Arbetsbrigaderna ger också sina deltagare en unik chans att verkligen lära känna Kuba. Man bor och arbetar tillsammans med kubanska vänner, gör många studiebesök tillsammans och får höra intressanta föredrag. Man bär med sig hem en stor mängd nya erfarenheter och kunskaper. Många tar fotografier och visar för arbetskamrater, vänner och släkt när de kommer hem. Några håller föredrag om Kuba på skolor, i föreningar o s v. Ibland lyckas vi få in reportage om brigaden i tidningar. Allt detta är mycket viktigt, eftersom krafter som har gemensamma intressen med USA:s regering hela tiden sprider lögn och fördomar om Kuba i svenska massmedia. Brigaden blir en stark inspirationskälla att fortsätta solidaritetsarbetet för Kuba och hela Latinamerika.

UNDER DE FÖRSTA VECKORNA – arbetsveckorna – har brigaden sitt logi på *Campamento Julio Antonio Mella* nära byn Caimito de Guayabal ca fyra mil sydväst om Havanna. Lägret är som ett litet miniatyrsamhälle med enkla baracker med sovplatser, samlingslokal, matsal och kök, TV-rum, litet bibliotek mm. Där finns en bar under ett skärmtak, en liten trädgård med planteringar och en glasskiosk.

Strax intill ligger mangolunden med stenbänkar och bord under stora skuggande träd. Här har mången brigadör vilat sin trötta kropp under middagsrastens siesta. Där finns också en stor utomhusscen, utmärkt för kvällsevenemang med musik och dans. I mangolunden samlas man också till gruppmöten och diskussioner, eller så sätter man sig tillrätta med reseskrivmaskinen för att knacka ner en rapport om det senaste studiebesöket.

I en annan del av lägret hittar man idrottsplatsen, där det ofta pågår turneringar i volleyboll mellan lag från de olika länderna.

En viktig plats på lägret är den lilla läkarmottagningen, där man kan få hjälp om man har oturen att drabbas av sjuk mage, för mycket solbränna, skavsår eller andra mindre åkommor. Skulle något allvarigare inträffa finns en ambulans som ger transport direkt till ett sjukhus i Havanna. Erfarenheten är att varje brigad drabbas på något sätt av tillfälliga sjukdomsfall eller lätta skador. Men med kunnig hjälp från de kubanska sjukvårdarna och uppmuntran från kamraterna är man snart i form igen!

CAMPAMENTO JULIO ANTONIO MELLA

LÄGRET ÄR UPPKALLAT efter en av den kubanska historiens mest kända gestalter. Julio Antonio Mella ledde den anti-imperialistiska studentrörelsen som växte fram på Kuba i början av 1920-talet. Han deltog i grundandet av Universitetsstudenternas Förbund. FEU, och Folkuniversitetet José Martí, där mer än 500 arbetare deltog i regelbunden undervisning. 1925 grundade han Kubas kommunistiska parti. Julio Antonio Mella blev en symbol för kampen mellan arbetarna och de radikala studenterna, och också för den anti-imperialistiska kampen.

Under diktatorn Machados regim utsattes de radikala arbetarna och studenterna för svåra förföljelser. I november 1925 fängslades Julio Antonio Mella och FEU förbjöds. Mella frigavs efter en lång hungerstrejk och en omfattande

solidaritetsrörelse. Han tvingades fly till Mexiko, men där mördades han av Machados agenter i juni 1929.

Idag hedras Mellás gärning på Kuba, och att det är han som har fått ge namn åt det internationella brigadlägret, visar vad brigadrörelsen representerar: enheten mellan arbetare och studenter, liksom praktiskt arbete och studier, anti-imperialism och internationalism.

ARBETE, STUDIER OCH FRITID

ARBETSBRIGADEN HAR ett noga uppgjort schema. Arbetsveckan är fem dagar, med lördagar och söndagar lediga. Då ordnas studiebesök och utflykter. På kvällarna är det olika slags program, och ibland är det underhållning med sång och musik.

Du vaknar innan solen går upp av att högtalarna skallrar fram *Nuestra primera victoria* - vår första seger - med sångerskan Sarah Gonzalez. Du kryper ut ur ditt myggnät och skyndar dig till tvättrummet. På med arbetskläderna. Bygghjälmen och arbetshandskarna under armen. Alla strömmar till matsalen för att äta frukost, klockan är inte mycket mer än sex. Sen kommer en ny musik: *Vamos andar...* - kom, så går vi - nu är det dags att samlas för avfärden och när solen går upp skramlar alla bussarna ut från lägret i en lång karavan. På byggarbetsplatsen får du kanske gräva diken, blanda betong, bocka armeringsjärn, mura, måla, städa... Arbetsplatsens yrkeskunniga kubaner hjälper dig och dina kamrater tillrätta. Det kan kännas ganska tungt för den som inte är van vid grovarbete. Ganska snart blir det också rätt varmt, och svetten lackar. Men du får arbeta i en takt som passar dig, och du gör så gott du kan. Kanske blir du förvånad att du orkar så mycket som du gör!

Innan du vet ordet av är det dags för en paus. Då sitter ni alla på någon skuggig plats och dricker kall fruktjuice och äter en bulle eller kaka. Det är *merienda* - mellanmålet - och det har ni verkligen gjort er förtjänta av. Stämningen är kamratlig och entusiastisk. Det är nu, mitt under arbetet, som du får vänner, kanske för livet, både bland kubanerna och de nordiska brigadörerna.

MIKROBRIGADER

HELA NORDISKA BRIGADEN kan bestå av upp till 200 brigadörer. Dessa delas upp i *mikrobrigader* med ett 20-tal brigadörer i varje. Till varje mikrobrigad hör några kubanska ungdomar som hjälper till att leda arbetet, samtidigt som de deltar själva. Dessa ungdomar är speciellt utvalda. Att delta i någon internationell brigad ingår som en del i deras utbildning, som ofta kan vara inriktad på framtida arbetsuppgifter i internationella sammanhang. De kan också tala engelska eller eventuellt tyska eller franska.

På Kuba är "mikrobrigad" ett viktigt begrepp. På många kubanska fabriker och andra arbetsplatser bildas mikrobrigader bland grupper av arbetarna. De har till uppgift att bygga bostäder, daghem, skolor o s v till sig själva och sina arbetskamrater. De arbetare som finns kvar på fabriken ökar sina arbetsinsatser där, så att produktionen hålls

på samma nivå trots den reducerade arbetsstyrkan. Detta betyder naturligtvis att arbetarna kommer att använda mycket av sin lediga tid för frivilligt oavlönat arbete, ett arbete som så småningom ger resultat i form av bättre bostäder och levnadsförhållanden. I samma anda arbetar de internationella arbetsbrigaderna med frivilligt oavlönat arbete, och ytterst är målet en bättre värld, frihet från förtryck och fred och vänskap mellan folken!

Varje mikrobrigad får bestämma arbetsuppgifter, och produktionsmål sätts upp. Vanligen ägnas en del av veckorna åt jordbruksarbete, men det förekommer också att brigaden ägnar hela tiden åt jordbruksarbete. Inte sällan händer det att brigaderna börjar tävla med varandra om att nå först till det uppsatta produktionsmålet. Varje lördag, när veckans arbete avslutats, håller mikrobrigaden produktionsmöte. Det är ett tillfälle att diskutera arbetsmetoder, framföra kritik - även självkritik - och att granska produktionsresultatet. Man blir mycket glad och positivt överraskad när man ser vad hela brigaden har lyckats uppnå.

STUDIEBESÖK

VARJE BRIGADÖR HAR chans att följa med på flera olika studiebesök. Dessa sker delvis i mindre grupper, till vilka man får anmäla sig i förväg. Man kan välja bland olika besök beroende på intresse:

Fabriker, kollektivjordbruk, skolor, daghem, sjukhus, muséer o s v. Före varje besök väljs en brigadör som på slutet ska säga några ord till tack för allas räkning och överlämna en liten gåva. En annan får i uppdrag att göra anteckningar under besöket och att författa en rapport efteråt. Dokumentationsgruppen försäkras sig om att det finns åtminstone en som tar bilder under besöket.

Under veckorna på lägret kommer flera kubanska föreläsare som är sakkunniga på olika samhällsområden. Ofta är föreläsarna ledande representanter för olika organisationer och myndigheter. Det kan vara föreläsningar om utbildningssystemet, hälso- och sjukvården, samhällsplanering, bostadsbyggandet, Latinamerikas historia, den kubanska kulturen och mycket annat. Någon dag brukar ägnas åt diskussioner kring internationella frågor tillsammans med inbjudna gäster från t ex El Salvador eller Guatemala.

NÅGRA AV DE LEDIGA dagarna brukar ägnas helt åt bad och avkoppling vid havet. Då åker hela brigaden ut till en skön sandstrand där man kan bada och sola hela dan.

När det är dags för lunch delar man ut mat och dricka och så blir det picknick på stranden i skuggan av svajande palmer. Andra lediga dagar ägnas åt Havanna. Kanske blir det en bussrundtur med guide. Du får tillfällen att uppleva stan på egen hand, flanera på strandgatan Malecon, handla souvenirer i Gamla Havannas historiska kvarter, eller kanske bara sitta och njuta av en härlig glass på Copelia, det stora glasspalatset. Eventuellt ordnas ett besök på *Tropicana*, Havannas internationellt kända nattklubsvarité.

Fritid har man också på lägret. Vissa kvällar bjuds det på underhållning i form av sång, musik och dans med kända kubanska artister. Ibland visas kubansk film på video. Det är både dokumentära filmer och spelfilmer. Alla är av hög kvalitet och ger fina inblickar i landets historia och samhälle.

En kväll i lägret är det Nordisk Afton. Då får de nordiska brigadörerna visa sina kubanska vänner vad de förmår när det gäller sång, musik och scenkonst.

SISTA VECKAN

NU KOMMER det stora äventyret! Med buss eller tåg åker hela brigaden ut på en rundresa i landet. Resmålen är olika från år till år. Man får komma ut i landets olika provinser och besöka många historiskt intressanta platser. Nordiska Brigaden 1984 fick vara med om en vandring upp till Fidels gerillahögkvarter La Plata i Sierra Maestra-bergen. Familjebrigaden 1985 besökte Santiago de Cuba med många minnen från revolutionens första tid och fick höra Fidel tala vid ett massmöte de 26 juli i Guantánamo. På grund av landets svåra ekonomiska situation efter utvecklingen i Östeuropa och i Sovjetunionen råder brist på bl a bensin, vilket gör att brigaden för närvarande inte kan räkna med alltför avlägsna resmål.

Det händer ofta att brigadens sista vecka sammanfaller med tiden kring 26 juli, den dag då minnet av anfallet mot Moncada-kasernen i Santiago de Cuba 1953 - startsignalen för befrielsekampen - firas över hela Kuba. Brigaden 1991, vars resmål var Cienfuegos, vakade in dagen inbjuden av CDR-kommittéerna och deltog sedan i massmötet i Matanzas på själva 26:e juli, där inte bara Fidel talade utan också ANC-ledaren Nelson Mandela. Ett historiskt ögonblick!

JOBBA PÅ SEMESTERN?

Ur ett brev från Anita, montör på ett verkstadsföretag:

„EFTER MINA TRE VECKOR på brigaden var det arbetspassen som satt kvar. Vi rensade och beskar citrusträd på arealer som tillhörde ett kooperativ i närheten av brigadens läger. Det var varmt och tungt. Men jag minns dem alla – Ciro, Jorge, Jean-Pierre, Roberto och de andra från kooperativet som ledde vårt arbete. De var utsedda av kooperativets medlemmar att jobba med oss. De var mycket respektfulla och rädda att tränga sig på, men när man började prata med dem var de helt underbara.

CIRO – 78 ÅR, ARBETARE hela sitt liv. Campesino innan revolutionen, en fattigbonde med oerhört svåra villkor under Batista-diktaturen. Sedan med i den revolutionära kampen som störtade Batista och förde arbetarna och bönderna till makten för första

gången på västra halvklotet. Kooperativbonde under många år, sedan arbetare på ett statligt jordbruk. När det delades upp i sju olika kooperativ i ett försök att klara matproduktionen under specialperioden följde han med just detta kooperativ – 30 de noviembre. Liten, senig och seg var han fortfarande vid 78 års ålder aktiv ute på fälten. Utan åthävor och med en given självklarhet man kanske automatiskt får om man varit med och skrivit historia.

JORGE PÅ SIN NYINSKAFFADE gamla cykel i rutig skjorta, gabardinbyxor och stövlar för att skydda sig mot den röda jorden. Efter regnen på eftermiddagen blir jorden lerig, fastnar under sulorna och skapar plataer på dojorna som varje trendig skoproducent i västvärlden skulle avundas, Jorge var den som ledde gruppen från kooperativet som samarbetade med oss, han planerade var vi skulle jobba och vad olika mikrobrigader skulle göra. När jag undrade om vårt arbete verkligen gjorde någon skillnad tog han sig speciellt tid för att ta med mig till ett annat fält som var så fint att ögat fröjdades vid åsynen. ”Här jobbade brigaden från Puerto Rico som var här före er. Se så fint det blivit. Vi skulle inte klara oss utan brigaderna.”

På Kuba blir du tagen på allvar om du säger något och det viktigaste av allt för Jorge var att få mig att förstå att de inte slösade bort min tid och min arbetskraft. Jag frågade om partiet. ”Soy un militante de UJC”, sa han. Han var medlem i UJC (Ungkommunisternas förbund) och mycket stolt över det. Inte stolt som en tupp utan stolt bubblande ur hjärtat. Han hade blivit invald för något år sedan och var uppenbarligen mycket hedrad. Stackarn försökte förgäves lära mig att dansa salsa.

JEAN-PERRE JOBBADE MED OSS varje dag. Han var utsedd att vara med vår mikrobrigad. 22 år, ivrig, nyfiken, frågvis, litet mindre reserverad än de andra. Gillade actionfilmer och hade Eddie Murphy som favorit. Ville ha tempo i livet. Omäktlig i sitt intresse för livet under kapitalismen. Hur mycket tjänar du? Kostar det att gå till doktorn eller tandläkaren? Åger du ditt hus? Hur mycket betalar du för det? Försäkringar? Vad är det för något? Så förbryllad han var när han försökte förstå ett system där man betalar 30-40 procent av sin inkomst i skatt, får betala för sjukvård och utbildning, samtidigt får bidrag för bostad, barn och en del annat. Om man är sjuk får man ingen lön utan i stället ett bidrag från en annan kassa. Det bara snurrade för honom. Han tjänade 500 pesos och jag 1500 dollar per månad.

Men en morgon kom han och sa: ”Anita, om du har otur en månad och måste gå till tandläkaren och läkaren och blir sjuk och dina barn gör sig illa – om allt det där händer samma månad, då går du back den månaden? Du kan gå back en månad.” ”Javisst”, sa jag, ”jag går back någon månad då och då.” ”Ha”, sa han, ”jag går aldrig back!” Men så lever han inte heller i ett samhälle av kapitalister, försäkringsbolag, hyreshajar, banker och alla andra som skinnar en in på bara kroppen.

ROBERTO..., BLANCA..., RAFAEL.... Jag träffade en flisa av arbetarklassen på Kuba. Och jag blev ohjälpligt förälskad. Integriteten, respekten för andra människor, den kulturella nivån. Det handlar inte om boklig utbildning eller att vara intellektuell. Det handlar om social och samhällelig bildning, det handlar om en kulturell nivå vars namn är solidaritet och mänsklig värdighet. Den är mer utvecklad och mer högtstående på Kuba än någon annanstans jag varit. Det kändes nästan som den satt i ryggraden.”

VAD SÄGER BARNEN?

BRÖDERNA ULF, 11 ÅR OCH BJÖRN, 9ÅR deltog tillsammans med sin mamma Marianne i Nordiska Brigaden sommaren 1991. Vi frågar barnen

vad de gjorde på Kuba.

- Vi BADADE, solade, läste, spelade pingis och dansade. Och så jobbade vi. Vi jobbade i jordbruket och så byggde vi hus. Det skulle bli nya sovbaracker på lägret. Vi fick banka ut spikar från brädor, för det var så ont om spik så man måste använda dom många gånger.

ULF: Men ibland när man skulle jobba så fanns det inga lediga jobb, så ibland låg jag kvar i sängen på morgonen och tänkte att det kanske inte fanns något jobb.

BJÖRN: Vi bodde i våningssängar i baracker, killarna för sig och tjejerna för sig, så vi bodde i killarnas barack. Bredvid sängen fanns det ett skåp där man kunde ha sina grejor. Det fanns ett myggnät över sängen. Ibland när jag vaknade var jag alldeles intrasslad i myggnätet.

ULF: Vi fick jättemycket mat. För det mesta var det gott, särskilt köttet.

BJÖRN: Vi var med på flera studiebesök också. Vi var på ett sjukhus där det bara var barn. Det verkade som om dom hade det bra.

ULF: Jag var på en skola som hette Anton Nilsson skolan. Vi spelade basket med dom eleverna som var där. Och så försökte vi lära oss dansa lambada.

BJÖRN: Några gånger åkte vi och badade. Det var jättehärligt. Jag snorklade bland korallerne och såg två jättevackra fiskar och två sjöhästar. Jag fick låna mammas badtofflor så att jag inte skulle sticka mig på sjöborrarna. Det är så varmt och härligt i vattnet.

ULF: Vi lärde känna jättemånga kubaner på lägret. Alla var så hyggliga. Dom som jobbade i köket var jättesnälla. Ibland när det var fest var det en gammal farbror från köket som dansade med en bricka full med mat på huvudet.

BJÖRN: Angel, som jobbade med oss svenskar, var jättesnäll. Han skojade nästan alltid med oss. Det fanns en affär på lägret där man kunde köpa dricka och sånt. Jag "skojrånade" honom med min leksakspistol och då gav han mig pengar. Men sen lämnade jag tillbaks dom.

ULF: En vecka gjorde hela brigaden en resa till Cienfuegos. På hemvägen stannade vi i Matanzas där Fidel Castro talade. Då var den 26:e juli, dagen då Fidel startade revolutionen.

BJÖRN: Det var jättemycket folk där. Det var roligt att se Nelson Mandela som var där också. Fidel talade jättelänge. Först var roligt, men sen blev det långtråkigt. När vi kom tillbaks till lägret var det mitt i natten.

ULF: Sista veckan fick man åka vart man ville. Då åkte vi till Santiago de Cuba och bodde på hotellet där. Vi kollade på Moncada-kasernen där Fidel och hans kompisar gjorde ett överfall för att starta upproret mot diktatorn Batista som bestämde allt på Kuba då.

- *Skulle ni vilja åka tillbaka till Kuba?*

- JA, JÄTTEGÄRNA! Vi tjarar på mamma att vi ska flytta till Kuba. Alla var så glada och så snälla mot oss barn!

ATT LÄSA OM KUBA:

- KUBA**
Svensk-Kubanska Föreningens tidskrift, som kommer ut med fyra nummer om året och ingår i medlemskapet i föreningen.
- KUBA - MED RÄTT ATT LEVA**
Svensk-Kubanska Föreningens studiebok om Kuba. 110:-
- HISTORIEN SKALL FRIKÄNNA MIG!**
Fidel Castros historiska försvarstal från 1953. Specialskrivet förord av Fidel Castro för denna jubileumsutgåva 1993. 40:-
- CHE PÅ SVENSKA**
Texter av Ernesto Guevara 1997. Utgiven sv Svensk-Kubanska föreningen. 110:-
- SOCIALISMEN OCH MÄNNISKAN PÅ KUBA**
Ernesto Che Guevara, (broschyr) Pathfinder 1989. 30:-
- CIA OCH USA:S VERKLIGA UTRIKESPOLITIK**
William Blum. 375:-
- TILLBAKA TILL KUBA**
Mats Rogberg. 120:-
- KUBA, DIN CICERON TILL SOLENS, SALSANS OCH SINNENAS Ö**
Maria Sandblad 175:-
- THE RIGHT TO DIGNITY**
Fidel Castro. 80:-
- BOLIVIAN DIARY**
Ernesto Che Guevara. 220:-
- EPISODES OF THE CUBAN REVOLUTIONARY WAR**
Ernesto Che Guevara. 240:-

- ❑ **WORLD SUMMIT FOR SOCIAL DEVELOPEMENT**
Köpenhamn 1995. 40:-
- ❑ **POR UN MUNDO DE PAZ, JUSTICIA Y DIGNIDAD**
Fidel Castro. Discursos en conferencias cumbre,
de 1991 a 1996. 40:-
- ❑ **CUBA ANTE LA RAZÓN CÍNICA – ENTREVISTA CON CHOMSKY**
Heinz Dietrich. Con textos inéditos de la C.I.A. y del archivo nacional de
EEUU. 140:-
- ❑ **FIDEL Y LA RELIGIÓN**
Frei Betto. 80:-
- ❑ **CUBA DESPUÉS DEL DERRUMBE DEL COMUNISMO**
Giulio Girardi. 100:-

Böckerna finns på

Latinamerikansk Bokhandel

BESÖKSADRESS: DROTNINGGATAN 91, STOCKHOLM

POSTADRESS: BOX 450 65, 104 30 STOCKHOLM

TEL 08 – 31 95 30

Här kan du få fler tips och hitta fler böcker om Kuba på svenska, engelska och spanska.